

▼B**AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 94/62/EK
IRÁNYELVE****(1994. december 20.)****a csomagolásról és a csomagolási hulladékról***1. cikk***Célkitűzések**

(1) Ezen irányelv célja, hogy összhangba hozza a csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásra vonatkozó nemzeti intézkedéseket, egyfelől annak érdekében, hogy megakadályozza azoknak a tagállamok és a harmadik országok környezetére gyakorolt hatását, vagy csökkentse e hatást, ilyen módon biztosítva a környezet védelmének magas szintjét, és másfelől hogy biztosítsa a belső piac zavartalan működését, valamint megakadályozza a kereskedelem útjába állított akadályokat, és a verseny torzítását és korlátozását a Közösségen belül.

▼M7

(2) Ebből a célból az irányelv olyan intézkedéseket határoz meg, amelyek elsősorban a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzésére, további alapelvként pedig a csomagolás újrahasználatának, a csomagolási hulladék újrafeldolgozásának vagy más módon történő hasznosításának növelésére, és ilyen módon e hulladék végső ártalmatlanításának csökkentésére irányulnak, a körforgásos gazdaság felé való átmenet elősegítése érdekében.

▼B*2. cikk***Hatály**

(1) Ezen irányelv hatálya kiterjed valamennyi, a Közösségben forgalomba hozott csomagolásra, valamint csomagolási hulladéokra, függetlenül attól, hogy az ipari, kereskedelmi, hivatali, üzleti, szolgáltatási, háztartási vagy bármilyen más szinten keletkezik, tekintet nélkül azok anyagára.

(2) Az irányelvet a csomagolás meglévő minőségi követelményeinek, mint amilyenek például a csomagolt termékek biztonságára, egészségvédelmére és higiéniájára vonatkozó követelmények, a meglévő szállítási követelmények, illetve a veszélyes hulladékokról szóló, 1991. december 12-i 91/689/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ sérelme nélkül kell alkalmazni.

*3. cikk***Fogalom meghatározások**

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. *csomagolás*: valamennyi olyan, bármilyen tulajdonságú anyagból készült termék, amelyet áruk befogadására, megóvására, kezelésére, szállítására és bemutatására használnak, a nyersanyagoktól a feldolgozott cikkekig, a termelőtől a felhasználóig vagy a fogyasztóig. Az ugyanilyen célra használt, egyutas cikkeket ugyancsak csomagolásnak kell tekinteni.

⁽¹⁾ HL L 377., 1991.12.31., 20. o.

▼ B

A „csomagolás” csak az alábbiakból áll:

- a) fogyasztói vagy elsődleges csomagolás, amely értékesítési egységet képez a végső felhasználó vagy fogyasztó számára a vásárláskor;
- b) gyűjtő- vagy másodlagos csomagolás, amely a vásárlás helyén meghatározott értékesítési egységet foglal össze, amennyiben az egységeket ilyenként értékesítik a végső használó vagy fogyasztó részére, vagy amennyiben az csupán a polcok feltöltésének eszközeként szolgál az értékesítés helyén; azt a termékről a termék tulajdonságainak változtatása nélkül el lehet távolítani;
- c) szállítási vagy harmadlagos csomagolás, a fogyasztói vagy gyűjtőcsomagolás kezelését és szállítását, továbbá a fizikai kezelésnél és szállításkor történő károsodás elkerülését elősegítő csomagolás. A szállítási csomagolás nem foglalja magában a közúti, vasúti, vízi és légi közlekedésben használatos konténereket.

▼ M2

A „csomagolás” meghatározása továbbá a következőkben meghatározott kritériumokon alapul. Az I. mellékletben felsorolt tételek e kritériumok alkalmazására vonatkozó szemléltető példák.

- i. Csomagolásnak kell tekinteni a tételeket, ha a fenti meghatározásnak a csomagolás által még biztosított egyéb funkciók sérelme nélkül megfelelnek, kivéve, ha a tétel a termék szerves része és a kérdéses termék tárolásához, eltartásához vagy megőrzéséhez annak teljes élettartama alatt szükséges, és az elemeket együttes felhasználásra, fogyasztásra vagy értékesítésre szánták.
- ii. Az eladási helyen történő megtöltésre tervezett és szánt tételeket és az eladási helyen eladott, megtöltött vagy ott történő megtöltésre tervezett és szánt „eldobható” tételeket csomagolásnak kell tekinteni, amennyiben csomagolási funkciót látnak el.
- iii. A csomagolásba beépülő csomagoló összetevőket és kiegészítő elemeket azon csomagolás részének kell tekinteni, amelyikbe azokat beépítették. Egy termékre közvetlenül ráakasztott vagy ahhoz rögzített, csomagolási funkciót ellátó kiegészítő elemeket csomagolásnak kell tekinteni, kivéve, ha azok a termék szerves részei, és az elemeket együttes fogyasztásra vagy értékesítésre szánták.

▼ M7

▼ M6

- 1a. *műanyag*: az 1907/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 3. cikkének 5. pontja értelmében vett polimer, amelyhez esetleg adalékanyagokat vagy egyéb anyagokat adtak, és amely alkalmas a hordtasakok fő szerkezeti alkotóelemeiként való felhasználásra;
- 1b. *műanyag hordtasak*: olyan, műanyagból készült, fogófüllel ellátott vagy fogófül nélküli hordtasak, amelyet az áruk vagy termékek értékesítési pontján biztosítanak a fogyasztók részére;
- 1c. *könnyű műanyag hordtasak*: olyan műanyag hordtasak, amelyek falvastagsága 50 mikronnál kevesebb;
- 1d. *nagyon könnyű műanyag hordtasak*: olyan műanyag hordtasak, amelyek falvastagsága 15 mikronnál kevesebb, és amelyek felhasználása higiéniai célokat szolgál, vagy amelyet ömlesztett élelmiszerek elsődleges csomagolására használnak azokban az esetekben, amikor az segít megelőzni az élelmiszerpazarlást;
- 1e. *oxidatív úton lebomló műanyag hordtasakok*: olyan adalékanyagokat tartalmazó műanyagból készült műanyag hordtasakok, amelyek elősegítik a műanyag mikroméretű műanyagrészekkére történő szétbontódását;

▼ M7

2. *csomagolási hulladék*: minden csomagolás vagy csomagolóanyag, amelyre kiterjed a hulladék 2008/98/EGK irányelv 3. cikkében meghatározott fogalom meghatározása, kivéve a termelési maradványokat;
- 2a. *újrafelhasználható csomagolás*: olyan csomagolás, amelyet arra szántak, úgy terveztek és azzal a céllal helyeztek forgalomba, hogy életciklusa alatt több utat vagy forgási ciklust teljesítsen azáltal, hogy az eredeti célra újratöltik vagy újra felhasználják;
- 2b. *kompozit csomagolás*: olyan csomagolás, amely különböző anyagok kézi erővel szét nem választható két vagy több rétegéből áll, egyetlen, szétválaszthatatlan egységet képezve, amely egy belső tartályból és egy külső burkolatból áll, amelyet ennek megfelelően töltenek meg, tárolnak, szállítanak és ürítenek ki;
- 2c. A „hulladék”, a „hulladékgazdálkodás”, a „gyűjtés”, az „elkülönített gyűjtés”, a „megelőzés”, az „újrahasználat”, a „kezelés”, a „hasznosítás”, az „újrafeldolgozás” és az „ártalmatlanítás”, „valamint a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer” fogalom meghatározása tekintetében a 2008/98/EK irányelv 3. cikkében található fogalom meghatározások alkalmazandók.

▼ B

11. *gazdasági szereplők*: a csomagolás vonatkozásában a csomagolóanyagok szállítói, a csomagolás előállítói és hasznosítói, töltői és felhasználói, importőrjei, kereskedői és forgalmazói, a hatóságok és a közjogi szervezetek;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1907/2006/EK rendelete (2006. december 18.) a vegyi anyagok regisztrálásáról, értékeléséről, engedélyezéséről és korlátozásáról (REACH), az Európai Vegyianyag-ügynökség létrehozásáról, az 1999/45/EK irányelv módosításáról, valamint a 793/93/EGK tanácsi rendelet, az 1488/94/EK bizottsági rendelet, a 76/769/EGK tanácsi irányelv, a 91/155/EGK, a 93/67/EGK, a 93/105/EK és a 2000/21/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 396., 2006.12.30., 1. o.).

▼ B

12. *önkéntes megállapodás*: az a hivatalos megállapodás, amelyet a tagállam illetékes hatóságai és az érintett gazdasági ágazatok kötnek, melynek nyitva kell állnia minden olyan résztvevő előtt, aki teljesíteni kívánja a megállapodás feltételeit, az irányelv célkitűzéseinek elérése céljából.

▼ M2*4. cikk***Megelőzés****▼ M7**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a 9. cikk szerint tett intézkedéseken túlmenően más megelőző intézkedéseket is végrehajtanak a csomagolási hulladék keletkezésének megelőzése és a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentése érdekében.

Ilyen egyéb megelőző intézkedések lehetnek nemzeti programok, a kiterjesztett gyártói felelősségen alapuló rendszerek révén a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentésére irányuló ösztönzők vagy más, megfelelő esetben a gazdasági szereplőkkel, a fogyasztókkal és környezetvédelmi szervezetekkel folytatott konzultáció alapján elfogadott intézkedések, amelyek célja, hogy összefogják a tagállamokban a megelőzéssel kapcsolatban meghozott számos kezdeményezést, és kihasználják azok előnyeit.

A tagállamok gazdasági eszközöket és egyéb intézkedéseket – mint például a 2008/98/EK irányelv IVa. mellékletében meghatározottakat vagy más megfelelő eszközöket és intézkedéseket – alkalmaznak a hulladékhierarchia megvalósításának ösztönzése érdekében.

▼ M6

(1a) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy a könnyű műanyag hordtasakoknak a területükön történő felhasználásában tartós csökkenést érjenek el.

Ezek az intézkedések magukban foglalhatják nemzeti felhasználás-csökkentési célok alkalmazását, a 18. cikktől eltérve gazdasági eszközök és forgalombahozatali korlátozások fenntartását vagy bevezetését, amennyiben ezek a korlátozások arányosak és megkülönböztetéstől mentesek.

Ezek az intézkedések változók lehetnek a könnyű műanyag hordtasakok hasznosítása és ártalmatlanítása által gyakorolt környezeti hatástól, komposztálási tulajdonságaiktól, tartósságuktól vagy sajátos rendeltetési céljuktól függően.

A tagállamok által hozott intézkedéseknek ki kell terjedniük a következők közül az egyikre vagy mindkettőre:

a) olyan intézkedések elfogadása, amelyek biztosítják, hogy 2019. december 31-ig az egy főre jutó éves felhasználási szint ne haladja meg a 90 könnyű műanyag hordtasakot, és 2025. december 31-ig a 40 könnyű műanyag hordtasakot, vagy az ezekkel egyenértékű, súlyban meghatározott célértéket. A nagyon könnyű műanyag hordtasakokat ki lehet zárni a nemzeti felhasználási célkitűzések hatálya alól;

▼ M6

b) olyan intézkedések elfogadása, amelyekkel biztosítható, hogy 2018. december 31-ig az áruk vagy termékek értékesítési pontjain könnyű műanyag hordtasakokat ne bocsássanak díjmentesen rendelkezésre, kivéve, ha ezzel azonos hatékonyságú eszközöket alkalmaznak. A nagyon könnyű műanyag hordtasakokat ki lehet zárni ezen eszközök hatálya alól.

2018. május 27-től kezdődően a tagállamok, amikor a 12. cikknek megfelelően a csomagolásra és a csomagolási hulladékokra vonatkozóan adatot szolgáltatnak a Bizottságnak, beszámolnak a könnyű műanyag hordtasakok éves felhasználásáról is.

A Bizottság 2016. május 27-ig végrehajtási aktust fogad el, amelyben megállapítja a könnyű műanyag hordtasakok egy főre jutó éves felhasználásának kiszámítására vonatkozó módszert, és amelyben kiigazítja a 12. cikk (3) bekezdése szerint elfogadott jelentéstételformátumokat. Az említett végrehajtási aktust a 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(1b) A tagállamok – a 15. cikkben foglaltakat betartva – a műanyag hordtasakok bármely fajtája tekintetében – azok falvastagságától függetlenül – alkalmazhatnak olyan intézkedéseket, mint például gazdasági eszközök vagy nemzeti felhasználás-csökkentési célok.

(1c) A Bizottság és a tagállamok – legalább 2016. november 27-ét követő első évben – aktívan ösztönzik a könnyű műanyag hordtasakok túlzott mértékű felhasználásának káros környezeti hatásaira vonatkozó nyilvános tájékoztató és ismeretterjesztő kampányokat.

▼ M2

(2) A Bizottság segíti a megelőzés előmozdítását azáltal, hogy a 10. cikkel összhangban ösztönzi a megfelelő európai szabványok kialakítását. A szabványok a 9. és 10. cikkel összhangban a csomagolás környezeti hatásának minimálisra csökkentését célozzák.

▼ M7

*5. cikk***Újrahasználat**

(1) A 2008/98/EK irányelv 4. cikkében meghatározott hulladékhierarchiával összhangban a tagállamok intézkedéseket hoznak, hogy – környezetvédelmi szempontból megfelelő módon és a Szerződésnek megfelelően, az élelmiszer-higiéncia és a fogyasztók biztonságának veszélyeztetése nélkül – előmozdítsák a forgalomba hozott újrahasználatos csomagolások és a csomagolások újrahasználatra szolgáló rendszerek arányának növelését. Ezek az intézkedések magukban foglalják többek között a következőket:

- a) betétdíjas rendszerek alkalmazása;
- b) minőségi vagy mennyiségi célértékek megállapítása;
- c) gazdasági ösztönzők alkalmazása;
- d) az évente forgalomba hozott újrahasználatos csomagolások minimális százalékarányának csomagolási anyagáramonként történő megállapítása.

▼M7

(2) A tagállamok határozhatnak arról, hogy a 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékek kiigazított szintjét egy adott évben úgy érik el, hogy figyelembe veszik a megelőző három évben első alkalommal forgalomba hozott újrahasználatos és egy, a csomagolások újrafelhasználását célzó rendszer részeként újrahasznált fogyasztói csomagolások átlagos arányát.

A kiigazított szintet úgy kell kiszámítani, hogy levonják:

- a) a 6. cikk (1) bekezdésének f) és h) pontjában meghatározott célértékekből az újrahasználatos fogyasztói csomagolásoknak az összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, e bekezdés első albekezdésében említett arányát, és
- b) a 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott célértékekből az adott csomagolóanyagból álló, újrahasználatos fogyasztói csomagolásoknak az említett anyagból álló összes forgalomba hozott fogyasztói csomagoláson belüli, az e bekezdés első albekezdésében említett arányát.

Ezen arány legfeljebb öt százalékpontját veszik figyelembe a vonatkozó kiigazított célérték kiszámításában.

(3) A 6. cikk (1) bekezdése f) pontjában, g) pontjának ii. alpontjában, h) pontjában és i) pontjának ii. alpontjában megállapított célértékek kiszámításánál a tagállamok figyelembe vehetik az újrahasználatra megjavított facsomagolás mennyiségét.

(4) E cikk (2) és (3) bekezdése alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére, valamint az e cikk (3) bekezdése értelmében a célértékek kiszámítására vonatkozó szabályokat meghatározó végrehajtási jogi aktusokat fogad el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) 2024. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja az újrahasználatos csomagolásokra vonatkozóan a tagállamok által a 12. cikknek és a III. mellékletnek megfelelően benyújtott adatokat, hogy mérlegelje a csomagolások újrahasználatára vonatkozó mennyiségi célértékek – ideértve a számítási szabályok meghatározásának megvalósíthatóságát is – valamint a csomagolások újrahasználatát előmozdító további intézkedéseket. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼M2*6. cikk***Hasznosítás és újrafeldolgozás**

(1) Ezen irányelv célkitűzéseinek betartása érdekében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket, hogy egész területükre kiterjedően elérjék a következő célokat:

- a) legkésőbb 2001. június 30-ig a csomagolási hulladék legalább 50 és legfeljebb 65 tömegszázalékát hasznosítják vagy égetik el hulladékgéző művekben energetikai hasznosítás mellett;

▼ M2

- b) legkésőbb 2008. december 31-ig a csomagolási hulladék legalább 60 tömegszázalékát hasznosítják vagy égetik el hulladékégető művekben energetikai hasznosítás mellett;
- c) legkésőbb 2001. június 30-ig a csomagolási hulladékban levő összes csomagolóanyag legalább 25 és legfeljebb 45 tömegszázalékát dolgozzák fel újra úgy, hogy ez az egyes csomagolóanyagok tekintetében legalább 15 tömegszázalék legyen;
- d) legkésőbb 2008. december 31-ig a csomagolóanyag legalább 55 és legfeljebb 80 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;
- e) legkésőbb 2008. december 31-ig a csomagolási hulladékot alkotó anyagok tekintetében a következő minimális, újrafeldolozási célkitűzéseket valósítják meg:
 - i. üveg esetében 60 tömegszázalék;
 - ii. papír és karton esetében 60 tömegszázalék;
 - iii. fémek esetében 50 tömegszázalék;
 - iv. műanyagok esetében 22,5 tömegszázalék, kizárólag azokat az anyagokat figyelembe véve, amelyeket újból műanyagokká dolgoznak fel;
 - v. fa esetében 15 tömegszázalék;

▼ M7

- f) legkésőbb 2025. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 65 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;
- g) legkésőbb 2025. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:
 - i. a műanyagok esetében 50 tömegszázalék;
 - ii. a fa esetében 25 tömegszázalék;
 - iii. a vasfémek esetében 70 tömegszázalék;
 - iv. az alumínium esetében 50 tömegszázalék;
 - v. az üveg esetében 70 tömegszázalék;
 - vi. a papír és a karton esetében 75 tömegszázalék;
- h) legkésőbb 2030. december 31-ig az összes csomagolási hulladék legalább 70 tömegszázalékát dolgozzák fel újra;
- i) legkésőbb 2030. december 31-ig a csomagolási hulladékban lévő, az alábbiakban felsorolt anyagok újrafeldolgozása vonatkozásában teljesítik a következő, tömegszázalékban kifejezett minimális célértékeket:
 - i. a műanyagok esetében 55 tömegszázalék;
 - ii. a fa esetében 30 tömegszázalék;

▼ M7

- iii. a vasfémek esetében 80 tömegszázalék;
- iv. az alumínium esetében 60 tömegszázalék;
- v. az üveg esetében 75 tömegszázalék;
- vi. a papír és a karton esetében 85 tömegszázalék.

(1a) Az (1) bekezdés f) és h) pontjának sérelme nélkül a tagállamok legfeljebb öt évvel meghosszabbíthatják az (1) bekezdés g) pontjának i–vi. alpontjában és i) pontjának i–vi. alpontjában említett célértékek elérésére előírt határidőket a következő feltételek mellett:

- a) az eltérés legfeljebb 15 százalékpont lehet egyetlen célértéktől vagy két célérték között megosztva,
- b) az eltérés eredményeként az egyes célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 30 % alá,
- c) az eltérés eredményeként az (1) bekezdés g) pontjának v. és vi. alpontjában, valamint i) pontjának v. és vi. alpontjában említett egyes célértékre vonatkozó újrafeldolgozási arány nem csökkenhet 60 % alá; és
- d) legkésőbb 24 hónappal az e cikk (1) bekezdésének g) vagy i) pontjában meghatározott határidő előtt a tagállamok értesítik a Bizottságot a határidő elhalasztására irányuló szándékukról, és ezen irányelv IV. mellékletének megfelelően végrehajtási tervet nyújtanak be. Ezt a tervet a tagállam kombinálhatja a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően benyújtott végrehajtási tervvel.

(1b) a Bizottság a kézhezvételtől számított három hónapon belül felkérheti az egyes tagállamokat az (1a) bekezdés d) pontja szerint benyújtott végrehajtási terv felülvizsgálatára, amennyiben úgy ítéli meg, hogy a terv nem felel meg a IV. mellékletben szereplő követelményeknek. Az érintett tagállamnak a Bizottság kérésének kézhezvételétől számított három hónapon belül felülvizsgált tervet kell benyújtania.

(1c) 2024. december 31-ig a Bizottság felülvizsgálja az (1) bekezdés h) és i) pontjában meghatározott célértékeket azok fenntartása, illetve adott esetben azok megemlése céljából. E célból a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslattal kiegészített jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼ M2

(4) A tagállamok adott esetben ösztönzik az újrafeldolgozott csomagolási hulladékból nyert anyagok használatát a csomagolási és egyéb termékek gyártásánál azáltal, hogy

- a) javítják az ilyen termékek piaci feltételeit;
- b) felülvizsgálják az ilyen anyagok használatát akadályozó meglévő rendeleteket.

▼ M7

▼ M2

(6) A tagállamok közzéteszik az (1) bekezdésben említett intézkedéseket és célkitűzéseket, és azokat tájékoztató kampány keretében a nyilvánosság és a gazdasági szereplők tudomására hozzák.

(7) Görögország, Írország és Portugália sajátos helyzetük, azaz a kis szigetek nagy száma, a vidéki és hegyvidéki területek, illetve a csomagolóanyag-fogyasztás jelenlegi alacsony szintje miatt úgy határozhatnak, hogy

- a) legkésőbb 2001. június 30-ig az (1) bekezdés a) és c) pontjában meghatározottaknál alacsonyabb célkitűzéseket valósítanak meg, de a hasznosításnál vagy a hulladékégetőben energetikai hasznosítás mellett történő elégetésnél legalább a 25 %-ot elérik;
- b) az (1) bekezdés a) és c) pontjában említett célok elérését ugyanakkor későbbi határidőre halasztják, amely azonban 2005. december 31-nél nem lehet későbbi;
- c) az (1) bekezdés b), d) és e) pontjában említett célok elérését egy saját választásuk szerinti határidőre halaszthatják, amely 2011. december 31-nél nem lehet későbbi.

▼ M7

▼ M2

(10) Azok a tagállamok, amelyek az (1) bekezdésben szereplő legmagasabb célkitűzéseken túllépő programokat indítottak vagy fognak indítani, és amelyek erre a célra megfelelő újrafeldolgozási és hasznosítási kapacitásokat biztosítanak, a magas szintű környezetvédelem biztosítása érdekében törekedhetnek ezen célok elérésére azzal a feltétellel, hogy ezek az intézkedések nem okozzák a belső piac torzulását és nem gátolják, hogy más tagállamok betartsák ezt az irányelvet. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot ezekről az intézkedésekről. A Bizottság megerősíti ezeket az intézkedéseket, miután a tagállamokkal együttműködve igazolta, hogy azok összhangban vannak a fent említett szempontokkal, és nem önkényes megkülönböztetési eszközök, illetve nem jelentik a tagállamok közötti kereskedelem álcázott korlátozását.

▼ M3

(11) Az Európai Unióhoz a 2003. április 16-i csatlakozási szerződés értelmében csatlakozott tagállamok az (1) bekezdés b) d) és e) pontjában rögzített célok elérését elhalaszthatják egy általuk választott időpontig, amely nem lehet későbbi, mint 2012. december 31. a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Litvánia, Magyarország, Szlovénia és Szlovákia esetében; 2013. december 31. Málta esetében; 2014. december 31. Lengyelország esetében és 2015. december 31. Lettország esetében.

▼ **M7***6a. cikk***A célértékek elérésének kiszámítására vonatkozó szabályok**

(1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének megállapítását a következők szerint kell elvégezni:

- a) a tagállamok kiszámítják az egy adott naptári évben keletkezett és újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét. A tagállamban keletkezett csomagolási hulladékot egyenlőnek lehet tekinteni az ugyanabban az évben az adott tagállamban forgalomba hozott csomagolás mennyiségével;
- b) az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét azon hulladékká vált csomagolás mennyiségeként kell kiszámolni, amely miután átesett valamennyi szükséges ellenőrzésen, válogatáson és egyéb, az újrafeldolgozásra nem szánt hulladékanyagok eltávolítására és a minőségi újrafeldolgozás biztosítására irányuló előzetes műveleten, bekerül az újrafeldolgozási műveletbe, amely során a hulladékanyagot ténylegesen terméké vagy anyaggá alakítják át;

(2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét a hulladék újrafeldolgozási műveletbe való bekerülésekor kell megmérni.

Az első albekezdéstől eltérve az újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyiségét bármilyen válogatási művelet kimeneti oldalánál meg lehet mérni, amennyiben:

- a) a kimeneti oldalon megjelenő hulladék ezt követően újrafeldolgozásra került;
- b) azon termékek vagy anyagok mennyisége, amelyeket az újrafeldolgozási műveletet megelőzően további műveletekkel eltávolítottak és ezt követően nem kerültek újrafeldolgozásra, nem számítanak bele az újrafeldolgozottként számított hulladék mennyiségébe.

(3) A tagállamok hatékony minőség-ellenőrzési és nyomonkövetési rendszert hoznak létre a csomagolási hulladék vonatkozásában az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában és az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt feltételek teljesülésének biztosítása érdekében. Az újrafeldolgozott csomagolási hulladékról gyűjtött adatok megbízhatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a rendszer tartalmazhat a 2008/98/EK irányelv 35. cikkének (4) bekezdése szerint létrehozott elektronikus nyilvántartásokat, a válogatott hulladék minőségi követelményeire vonatkozó műszaki előírásokat, vagy különféle hulladéktípusok esetében a válogatott hulladéokra vonatkozó átlagos veszteségrátát és hulladékgazdálkodási gyakorlatokat. Az átlagos veszteségrátát csak olyan esetekben használják, ahol másként nem lehet megbízható adatokhoz hozzájutni, és azt a 2008/98/EK irányelv 11a. cikkének (10) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározott számítási szabályok alapján számítják ki.

▼M7

(4) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában megállapított célértékek elérésének kiszámítása céljából újrafeldolgozottnak lehet tekinteni az aerob vagy anaerob kezelésre kerülő biológiailag lebomló csomagolási hulladékot, amennyiben a kezelés eredményeképpen komposzt, fermentátum vagy egyéb anyag jön létre, amely az alapanyaghoz viszonyítva hasonló mennyiségben rendelkezik újrafeldolgozott tartalommal, és amely újrafeldolgozott termékként vagy anyagként használandó fel. Ha a létrejött anyagot talajon használják, azt a tagállamok csak akkor tekinthetik újrafeldolgozottnak, ha ez a felhasználás mezőgazdasági vagy ökológiai szempontból előnyös.

(5) Amennyiben a csomagolási hulladékanyag az újrafeldolgozás előtti előkészítő művelet eredményeként megszűnik hulladék lenni, az ilyen anyagot újrafeldolgozottnak lehet tekinteni, amennyiben azt ezt követően akár az eredeti, akár más célú termékké vagy anyaggá történő újrafeldolgozásra szánják. Azonban a tüzelőanyagként vagy más módon energia előállítására, vagy elégetés, feltöltés vagy lerakóban való elhelyezés útján használt anyagok, amelyek esetében megszűnt a hulladékstátusz, az újrafeldolgozási célértékek elérésének szempontjából nem vehetők figyelembe.

(6) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban meghatározott célértékek elérésének kiszámítása során a tagállamok az égetésre kerülő csomagolási hulladék mennyiségével arányosan figyelembe vehetik a hulladék égetését követően elkülönített fémek újrafeldolgozását, amennyiben az újrafeldolgozott fémek megfelelnek a 2008/98/EK irányelv 11a. cikke (9) bekezdésének megfelelően elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározott bizonyos minőségi követelményeknek.

(7) Az újrafeldolgozás céljából másik tagállamba küldött csomagolási hulladék az 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékek elérése szempontjából csak a gyűjtés helye szerinti tagállam által vehető figyelembe.

(8) Az Unióból exportált csomagolási hulladékot az ezen irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében foglalt célértékek elérése szempontjából a csomagolási hulladék gyűjtésének helye szerinti tagállam csak akkor veheti figyelembe, ha teljesülnek az e cikk 3. bekezdésében előírt követelmények, és amennyiben az exportőr az 1013/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően bizonyítani tudja, hogy a hulladék szállítása megfelel az említett rendelet követelményeinek, valamint hogy a csomagolási hulladék kezelése az Unió területén kívül a vonatkozó uniós környezetvédelmi jog követelményeivel lényegében egyenértékű feltételek mellett történt.

(9) E cikk (1)–(5) bekezdése alkalmazása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az adatok kiszámítására, ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó szabályok meghatározására vonatkozóan, különös tekintettel a keletkező csomagolási hulladék mennyiségére. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1013/2006/EK rendelete (2006. június 14.) a hulladékszállításról (HL L 190., 2006.7.12., 1. o.).

▼M7

6b. cikk

Korai előrejelző rendszer

- (1) A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjaiban előírt célértékek elérése terén tett előrehaladásról a Bizottság az Európai Környezetvédelmi Ügynökséggel együttműködve jelentést készít legkésőbb három évvel minden egyes, az említett rendelkezésekben megállapított határidő lejártá előtt.
- (2) Az (1) bekezdésben említett jelentések az alábbiakat tartalmazzák:
- a) minden egyes tagállamra vonatkozóan a célértékek elérése mértékének becslése;
 - b) azon tagállamok felsorolása, amelyek esetében fennáll a veszélye annak, hogy a célértékek nem fognak határidőre teljesülni, és megfelelő ajánlások megfogalmazása az érintett tagállamok számára;
 - c) az Unió-szerte alkalmazott bevált gyakorlatok példái, amelyek iránymutatással szolgálhatnak a célértékek eléréséhez.

7. cikk

Visszaváltási, gyűjtési és hasznosítási rendszerek

- (1) Az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések teljesítése érdekében a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy olyan rendszereket állítsanak fel, melyek biztosítják a következőket:
- a) a használt csomagolás és/vagy csomagolási hulladék visszaváltása és/vagy gyűjtése a fogyasztótól, más végfelhasználótól vagy a hulladékáramból annak érdekében, hogy azokra a legmegfelelőbb hulladékgazdálkodási megoldásokat alkalmazzák;
 - b) a begyűjtött csomagolóanyag és/vagy csomagolási hulladék újrahasználatát vagy hasznosítását, beleértve az újrafeldolgozást is.

E rendszerekben az érintett ágazatok piaci szereplői és az illetékes közigazgatási szervek részt vehetnek. Ezek – hátrányos megkülönböztetés nélkül – az importált termékekre is vonatkoznak, beleértve a részletes rendelkezéseket és a rendszerekbe való belépésre megállapított díjakat, és úgy kell őket kialakítani, hogy a Szerződéssel összhangban elkerüljék a kereskedelem akadályozását vagy a verseny torzulását.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2024. december 31-ig a 2008/98/EK irányelv 8. és 8a. cikke szerint kiterjesztett gyártói felelőségen alapuló rendszereket hoznak létre valamennyi csomagolásra vonatkozóan.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben említett intézkedések a valamennyi csomagolásra és csomagolási hulladéokra kiterjedő politika részét képezik, és figyelembe veszik különösen a környezetvédelemre, valamint a fogyasztói egészségre, biztonságra és a higiénére vonatkozó követelményeket, a csomagolt áruk és felhasznált anyagok minőségének, eredetiségének és műszaki jellemzőinek megóvására, valamint az ipari és kereskedelmi tulajdonjogok védelmére vonatkozó követelményeket.

▼ M7

(4) A tagállamok intézkedéseket hoznak a csomagolási hulladék magas színvonalú újrafeldolgozásának támogatása érdekében és teljesítik a vonatkozó újrafeldolgozási ágazat szükséges minőségi szabványait. E célból a csomagolási hulladéokra – többek között a kompozit csomagolásból származókra – a 2008/98/EK irányelv 11. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó.

▼ B*8. cikk***Jelölési és azonosítási rendszer**

(1) A Tanács a Szerződésben megállapított feltételekkel összhangban az irányelv hatálybalépését követő két éven belül határoz a csomagolások megjelölése tárgyában.

▼ M2

(2) A gyűjtés, újrahasználat és az újrafeldolgozást is magában foglaló hasznosítás megkönnyítése érdekében a csomagoláson az érintett iparág szerinti azonosítás és osztályozás céljából fel kell tüntetni a 97/129/EK bizottsági határozat⁽¹⁾ alapján felhasznált csomagolóanyag(ok) jellegét.

▼ B

(3) A csomagolás vagy magán a csomagoláson, vagy ahhoz rögzített címkén hordozza a megfelelő jelölést. Ennek jól láthatónak és könnyen olvashatónak kell lennie. A jelölés legyen sérthetetlen, tartós, valamint a csomagolás felnyitása után is jól olvasható.

▼ M6*8a. cikk***A biológiailag lebomló és komposztálható műanyag hordtasakokra vonatkozó különös intézkedések**

A Bizottság 2017. május 27-ig végrehajtási aktust fogad el, amelyben megállapítja a címkékre vagy jelölésekre vonatkozó előírásokat annak biztosítása érdekében, hogy a biológiailag lebomló és komposztálható műanyag hordtasakokat Unió-szerte elismerjék, valamint hogy a fogyasztók helytálló tájékoztatásban részesüljenek az ilyen táskák komposztálási tulajdonságairól. Az említett végrehajtási aktust a 21. cikk (2) bekezdésében említett szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A tagállamok legkésőbb tizennyolc hónappal az említett végrehajtási aktus elfogadását követő időpontig biztosítják, hogy a biológiailag lebomló és komposztálható műanyag hordtasakok az említett végrehajtási aktusban megállapított előírásoknak megfelelő címkével rendelkezzenek.

▼ B*9. cikk***Lényeges követelmények**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az irányelv hatálybalépésétől számított három éven túl a csomagolást csak akkor lehessen forgalomba hozni, ha az eleget tesz az irányelvben, ideértve a II. mellékletet is, meghatározott lényeges követelményeknek.

⁽¹⁾ HL L 50., 1997.2.20., 28. o.

▼B

(2) A tagállamok a 22. cikk (1) bekezdésében megjelölt időponttól vélelmezik, hogy az irányelvben, beleértve a II. mellékletet is, rögzített valamennyi lényeges követelménynek megfelel az olyan csomagolás, amely eleget tesz:

- a) a vonatkozó, egymással összehangolt szabványoknak, amelyek hivatkozási számait az *Európai Közösségek Hivatalos Lapja* közzétette. A tagállamok közzéteszik azon nemzeti szabványaik hivatkozási számait, amelyekkel a harmonizált szabványokat átveszik;
- b) a (3) bekezdésben említett vonatkozó nemzeti szabványoknak, amennyiben az e szabványok hatálya alá tartozó területeken nem léteznek összehangolt szabványok.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal a (2) bekezdés b) pontjában meghatározott nemzeti szabványaik szövegét, amelyek véleményük szerint eleget tesznek az e cikkben meghatározott alapvető követelményeknek. A Bizottság e szövegeket haladéktalanul továbbítja a többi tagállamnak.

A tagállamok közzéteszik ezeket a hivatkozási számokat. A Bizottság gondoskodik arról, hogy ezeket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzétegyék.

(4) Ha valamely tagállam vagy a Bizottság úgy véli, hogy a (2) bekezdésben említett szabványok nem tesznek teljes mértékben eleget az (1) bekezdésben említett lényeges követelményeknek, a Bizottság vagy az érintett tagállam a 83/189/EGK irányelv által létrehozott bizottság elé terjesztik az ügyet, megadva ennek indokait. E bizottság késedelem nélkül állást foglal.

A bizottság véleményének figyelembevételével a Bizottság tájékoztatja a tagállamokat, hogy vissza kell-e vonni e szabványokat a (2) és (3) bekezdésekben hivatkozott közleményekből vagy sem.

▼M7

(5) 2020. december 31-ig a Bizottság megvizsgálja a lényegi követelmények megerősítésének megvalósíthatóságát többek között az újrahatalra irányuló tervezés javítása és a magas színvonalú újrafeldolgozás támogatása, valamint ezek végrehajtásának megerősítése érdekében. E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyet adott esetben jogalkotási javaslat kísér.

▼B*10. cikk***Szabványosítás**

A Bizottság adott esetben előmozdítja a II. mellékletben meghatározott lényeges követelményekre vonatkozó európai szabványok kidolgozását.

A Bizottság különösen az alábbiakra vonatkozó európai szabványok kidolgozását mozdtítja elő:

- a csomagolás életciklus-elemzésének kritériumai és módszerei,
- a nehézfémek és más veszélyes anyagok csomagolásban való jelenlétének, valamint a csomagolásból és a csomagolási hulladékból a környezetbe való kibocsátásuknak a mérésére és ellenőrzésére szolgáló módszerek,

▼B

- a csomagolás újrafeldolgozott anyagtartalma minimumának követelményei az egyes csomagolási típusok esetén,
- az újrafeldolgozási módszerek kritériumai,
- a komposztálási módszerek és az előállított komposzt kritériumai,
- a csomagolás megjelölésének kritériumai.

*11. cikk***A csomagolásban jelen lévő nehézfémek koncentrációja**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a csomagolásban vagy a csomagolás összetevőiben jelen lévő ólom, kadmium, higany és króm (VI) koncentrációinak összege ne haladja meg az alábbiakat:

- 600 ppm a tömegre vetítve, két évvel a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpont után,
- 250 ppm a tömegre vetítve, három évvel a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpont után,
- 100 ppm a tömegre vetítve, öt évvel a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpont után.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott koncentrációk nem vonatkoznak a teljes egészében ólomkristály üvegből a 69/493/EGK irányelv⁽¹⁾ értelmében készült csomagolásra.

▼M7

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv kiegészítése céljából, hogy meghatározza azokat a feltételeket, amelyek fennállása esetén az e cikk (1) bekezdésében meghatározott koncentrációértékek nem alkalmazandók az újrafeldolgozott anyagokra és a zárt és ellenőrzött terméklánc részét képező termékekre, valamint azokat a csomagolástípusokat, amelyekre nem kell alkalmazni az e cikk (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében meghatározott követelményt.

▼B*12. cikk***▼M7****Informatikai rendszerek és adatszolgáltatás****▼B**

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy létrejöjjenek a csomagolással és csomagolási hulladékkal kapcsolatos adatbázisok, amennyiben ezek még nem találhatók meg egymással összehangoltan, annak érdekében, hogy hozzájáruljanak annak lehetővé tételéhez, hogy a tagállamok és a Bizottság ellenőrizhessék az irányelvben kitűzött célok megvalósítását.

▼M7

(2) Az (1) bekezdésben említett adatbázisoknak tartalmazniuk kell a III. mellékleten alapuló adatokat és különösen a csomagolás és a csomagolási hulladék áramlásának nagyságáról, jellemzőiről és alakulásáról kell információkkal szolgálniuk az egyes tagállamok szintjén, beleértve a csomagolóanyagok és a gyártásukhoz felhasznált összetevők mérgező vagy veszélyes voltáról szóló információkat.

⁽¹⁾ HL L 326., 1969.12.29., 36. o.

▼M7

(3a) A tagállamok a 6. cikk (1) bekezdése a)–i) pontjainak teljesítése tekintetében és az újrahasználható csomagolásokra vonatkozóan minden egyes naptári évre vonatkozóan adatokat szolgáltatnak a Bizottságnak.

Az adatokat elektronikus úton kell benyújtani az adatszolgáltatási év végét követő 18 hónapon belül. Az adatszolgáltatást a Bizottság által a III. melléklet alapján, az e cikk (3d) bekezdésnek megfelelően meghatározott formátumban kell teljesíteni.

A 6. cikk (1) bekezdésének f)–i) pontjában meghatározott célértékekkel és az újrahasználható csomagolásokkal kapcsolatos első adatszolgáltatási időszaknak az e cikk (3d) bekezdésével összhangban az adatszolgáltatás formátumát megállapító végrehajtási jogi aktus elfogadását követő első teljes naptári évben kell elkezdődnie, és az adott jelentéstételi időszak adatait kell tartalmaznia.

(3b) Az e cikk alapján a tagállamok által szolgáltatott adatokhoz minőségellenőrzési jelentést és egy, a 6a. cikk (3) és (8) bekezdésének megfelelően hozott intézkedésekről szóló jelentést kell mellékelni, többek között adott esetben részletes információt az átlagos veszteségrátáról.

(3c) A Bizottság megvizsgálja az e cikknek megfelelően szolgáltatott adatokat, majd jelentést tesz közzé vizsgálata eredményeiről. A jelentésnek étékelnie kell az adatgyűjtés szervezését, az adatok forrásait és a tagállamok által használt módszertannak az értékelését, valamint az adatok hiánytalanságát, megbízhatóságát, időszerűségét és konzisztenciáját. Az értékelés javító célú konkrét ajánlásokat is tartalmazhat. A jelentést a tagállamok első adatszolgáltatását követően négyévente kell elkészíteni.

(3d) A Bizottság 2019. március 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (3a) bekezdése szerinti adatszolgáltatás formátumának megállapítására vonatkozóan. Az ezen irányelv 6. cikk (1) bekezdése a)–e) pontjának végrehajtásáról szóló adatszolgáltatás céljára a tagállamok a 2005/270/EK bizottsági rendeletnek ⁽¹⁾ megfelelően kialakított formátumot használják. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat az ezen irányelv 21. cikkének (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

(4) A tagállamok figyelembe veszik a kis- és középvállalkozások sajátos problémáit a részletes adatok szolgáltatása terén.

▼M7**▼B**

(6) A tagállamok minden érintett piaci szereplőtől megkövetelik, hogy az illetékes hatóságokat az e cikkben előírt megbízható adatokkal lássák el az ágazataikat illetően.

⁽¹⁾ A Bizottság 2005/270/EK Határozata (2005. március 22.) az Európai Parlament és a Tanács csomagolásról és a csomagolási hulladékról szóló 94/62/EK irányelvre szerinti adatbázisrendszerre vonatkozó formátumok létrehozásáról (HL L 86., 2005.4.5., 6. o.).

▼B*13. cikk***A csomagolások felhasználóinak tájékoztatása**

A tagállamok a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttól számított két éven belül intézkedéseket tesznek annak biztosítása érdekében, hogy a csomagolások felhasználói, ideértve különösen a fogyasztókat, megszerezzék a szükséges információkat az alábbiakról:

- a számukra rendelkezésre álló visszaváltási, begyűjtési és hasznosítási rendszerekről,
- a csomagolás és csomagolási hulladék újrafelhasználásához, hasznosításához és újrafeldolgozásához való hozzájárulásokról,
- a piacon jelen lévő csomagolásokon található jelölések jelentéséről,
- a csomagolásra és csomagolási hulladékokkal való gazdálkodásra vonatkozó, a 14. cikkben meghatározott gazdálkodási tervek megfelelő elemeiről.

▼M2

A tagállamok támogatják a fogyasztók tájékoztatására és környezet-tudatosságának növelésére szolgáló kampányokat is.

▼B*14. cikk***Gazdálkodási tervek**

Az irányelvben meghatározott célkitűzések és intézkedések alapján a tagállamok a 75/442/EGK irányelv 7. cikke értelmében megkövetelt hulladékgazdálkodási tervekbe külön fejezetet iktatnak be a csomagolással és csomagolási hulladékkal való gazdálkodásról, beleértve a 4. és 5. cikk értelmében meghozott intézkedéseket is.

*15. cikk***Gazdasági eszközök**

A Szerződés idevágó rendelkezései alapján eljárva, a Tanács gazdasági eszközöket fogad el az irányelvben meghatározott célkitűzések megvalósításának előmozdítására. Ilyen intézkedések hiányában a Közösség környezetvédelmi politikáját irányító elvek – többek között a „szennyező fizet” elve – és a Szerződésből eredő kötelezettségek betartásával a tagállamok fogadnak el intézkedéseket e célkitűzések megvalósítása érdekében.

*16. cikk***Értesítés**

(1) A 83/189/EGK irányelv sérelme nélkül a tagállamok, mielőtt intézkedéseket hoznának, azon intézkedések tervezeteiről, amelyeket az irányelv keretében kívánnak elfogadni, kivéve az adópolitikai jellegű intézkedéseket, de beleértve azokat az adópolitikai intézkedésekhez kapcsolódó műszaki előírásokat, amelyek annak érdekében kapcsolódnak adópolitikai rendelkezésekhez, hogy előmozdítsák az e műszaki előírásoknak való megfelelést, értesítik a Bizottságot annak érdekében, hogy ez utóbbi számára lehetővé tegyék azoknak a fennálló rendelkezések figyelembevételével való vizsgálatát, minden esetben a fenti irányelv szerinti eljárást követve.

▼ B

(2) Ha a tervezett intézkedés a 83/189/EGK irányelv értelmében vett műszaki előírásra is kiterjed, az érintett tagállam az ezen irányelvben meghatározott értesítési eljárást követve utalhat arra, hogy az értesítés ugyancsak érvényes a 83/189/EGK irányelvre nézve is.

▼ M7**▼ B***18. cikk***A forgalomba hozatal szabadsága**

A tagállamok nem tilthatják meg olyan csomagolás forgalomba hozatalát területükön, amely eleget tesz ezen irányelv rendelkezéseinek.

▼ M7*19. cikk***A tudományos és műszaki fejlődés miatt szükséges kiigazítások**

(1) A Bizottság elfogadja a 8. cikk (2) bekezdése és a 10. cikk második bekezdésének hatodik francia bekezdése szerinti azonosítási rendszernek a tudományos és a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításához szükséges végrehajtási jogi aktusokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 21. cikk (2) bekezdése szerinti vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a csomagolás meghatározására vonatkozóan az I. mellékletben található szemléltető példák módosítására vonatkozóan.

*20. cikk***Különös intézkedések**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 21a. cikknek megfelelően ezen irányelv kiegészítése érdekében felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban esetleg felmerülő nehézségek kezelésére vonatkozóan, különös tekintettel az Unióban nagyon kis (azaz körülbelül 0,1 tömegszázaléknyi) mennyiségekben forgalomba hozott inert csomagolóanyagokra, az orvostechnikai eszközök és a gyógyszerkészítmények elsődleges csomagolására, a kisméretű csomagolásokra és a luxuscsomagolásokra.

▼ M6*20a. cikk***Jelentés a műanyag hordtasakokról**

(1) A Bizottság 2021. november 27-ig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben értékeli a 4. cikk (1a) bekezdésében foglalt intézkedések uniós szintű hatékonyságát a szemetelés elleni küzdelem, a fogyasztói magatartások megváltozása és a hulladékképződés megelőzésének előmozdítása szempontjából. Ha az értékelésből az derül ki, hogy az elfogadott intézkedések nem hatékonyak, a Bizottság megvizsgál egyéb olyan lehetséges módokat, amelyekkel csökkenthető a könnyű műanyag hordtasakok felhasználása, beleértve realisztikus és elérhető célok kitűzését uniós szinten, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

▼M6

(2) A Bizottság 2017. május 27-ig jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé, amelyben megvizsgálja az oxidatív úton lebomló műanyag hordtasakok használatának a környezetre gyakorolt hatását, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

(3) A Bizottság 2017. május 27-ig felméri, hogy a nagyon könnyű műanyag hordtasakok felhasználásának csökkentésére szolgáló különböző lehetőségek milyen hatásokkal járnak e hordtasakok életciklusára nézve, és adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő.

▼M7*21. cikk***Bizottsági eljárás**

(1) A Bizottságot a 2008/98/EK irányelv 39. cikkével létrehozott bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre való hivatkozás esetén a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, az Európai Bizottság nem fogadja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

*21a. cikk***A felhatalmazás gyakorlása**

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. július 4-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 11. cikk (3) bekezdésében, a 19. cikk (2) bekezdésében és a 20. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽²⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽²⁾ HJ L 123., 2016.5.12., 1. o.

▼M7

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(6) A 11. cikk (3) bekezdése, a 19. cikk (2) bekezdése vagy a 20. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼B*22. cikk***Átültetés a nemzeti jogba**

(1) A tagállamok meghozzák azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ezen irányelvnek 1996. június 30-a előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

(2) Amikor a tagállamok elfogadják az első bekezdés szerinti rendelkezéseket, azokban hivatkozniuk kell ezen irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) Ezenkívül a tagállamok közlik a Bizottsággal valamennyi hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezést, amelyet az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

▼M6

(3a) Amennyiben a 4. cikkben és a 6. cikkben meghatározott célkitűzések teljesülnek, a tagállamok a 4. cikk (1a) bekezdésének és a 7. cikknek a rendelkezéseit az illetékes hatóságok és az érintett gazdasági ágazatok közötti megállapodások révén is átültethetik.

▼M2

Ezek a megállapodások a következő követelményeknek felelnek meg:

- a) a megállapodások végrehajthatók;
- b) a megállapodások célkitűzéseket írnak elő, megfelelő határidőkkel;
- c) a megállapodásokat közzéteszik a nemzeti hivatalos lapban vagy a nyilvánosság számára azonos módon hozzáférhető hivatalos dokumentumban, és közlik a Bizottsággal;
- d) az elért eredményeket rendszeresen figyelik, jelentik az illetékes hatóságoknak és a Bizottságnak, és a megállapodásokban meghatározott feltételek szerint a nyilvánosság számára elérhetővé teszik;
- e) az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a megállapodás értelmében elért haladást megvizsgálják;
- f) a megállapodás be nem tartása esetén a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekkel hajtják végre ennek az irányelvnek a vonatkozó rendelkezéseit.

▼B

(4) A csomagolás gyártására vonatkozó követelmények semmi esetben sem vonatkoznak az adott termékhez használt csomagolásra, ha az az irányelv hatálybalépési időpontja előtt készült.

(5) A tagállamok engedélyezik ezen irányelv hatálybalépése előtt előállított olyan csomagolás legfeljebb ugyanezen időponttól számított 5 éven belüli forgalomba hozatalát, amely megfelel a hatályos nemzeti jogszabályoknak.

23. cikk

A 85/339/EGK irányelv a 22. cikk (1) bekezdésében meghatározott időponttal kezdődően hatályát veszti.

24. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

25. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼ **M5***I. MELLÉKLET***SZEMLELTETŐ PÉLDÁK A 3. CIKK 1. PONTJÁBAN EMLÍTETT KRITÉRIUMOKRA****Szemléltető példák az i. kritériumra***Csomagolás*

Édességet tartalmazó dobozok

CD-tokot borító fóliaburkolat

Katalógusok és magazinok borítékjai (magazinnal együtt)

Süteménnyel együtt árult süteményalátétek

Rudak, csövek és hengerek, amelyekre valamilyen hajlékony anyag (pl. műanyag fólia, alumínium, papír) van feltekerve, kivéve azon rudakat, csöveket és hengereket, amelyeket egy gyártóberendezés részeként kívánnak használni, nem pedig valamely termék értékesítési egységként való bemutatására.

Olyan virágcserepek, amelyek csak a növény árusítására és szállítására szolgálnak, huzamos tartására nem alkalmasak

Injekciós oldatok üvegcséi

CD-k csomagolására használt (a CD-kkel együtt értékesített, tárolásra nem szolgáló) hengerek

Vállfák (ruhával együtt értékesítve)

Gyufásdobozok

Steril csomagolóanyagok (zacskók, tálcák és az áru sterilitását őrző egyéb anyagok)

Italos kapszulák (pl. kávé-, kakaó- vagy tejkapszulák), melyek használat során kiürülnek

Gázok tárolására szolgáló újratölthető acélpalackok, kivéve a porraloltókat

Nem csomagolás

A növény huzamos tartására alkalmas virágcserepek

Szerszámosládák

Teafilterek

Sajtot bevonó viaszréteg

Kolbászbél

Vállfák (külön értékesítve)

Olyan italos kapszulák, pl. kávékapszulák, kávétasakok és filterpapír borítású kávépárnák, amelyek használat során nem ürülnek ki

Nyomtatópatronok

CD-, DVD- és videokazetta-tokok (CD-vel, DVD-vel vagy videokazettával együtt értékesítve)

CD-hengerek (tároláshoz, üresen értékesítve)

Mosószeres vízben oldódó csomagolása

Kegyeleti célra használt gyertyatartók

Mechanikus darálók (újratölthető tartályba építve, pl. újratölthető borsdaráló)

▼ M5**Szemléltetők példák a ii. kritériumra**

Csomagolás, ha az eladási helyen való feltöltésre tervezték és szánták

Papírból vagy műanyagból készült hordtasakok

Eldobható tányérok és poharak

Háztartási fólia

Szendviceses zacskók

Alufólia

Ruhatisztítókban a tiszta ruha csomagolására használt műanyag fólia

Nem csomagolás

Keverőpálcák

Eldobható evőeszközök

Csomagolópapír (külön értékesítve)

Papírból készült sütőformák (üresen értékesítve)

Sütemény nélkül árult süteményalátétek

Szemléltető példák a iii. kritériumra

Csomagolás

Közvetlenül a termékre akasztott vagy rögzített címkék

Csomagolás része

Szempillaecset, amely a tárolóeszköz záróelemének része

Tapadós címkék, amelyeket más csomagolási tételekre ragasztottak

Tűzőkapcsok

Műanyag védőtokok

Adagok mérésére szolgáló eszköz, amely a mosó- és tisztítószerek flakonját záró elem része

Mechanikus darálók (újra nem tölthető, termékkel töltött tartályba építve, pl. borssal teli borsdaráló)

Nem csomagolás

Rádiófrekvenciás azonosító (RFID) címkék

▼B

II. MELLÉKLET

A CSOMAGOLÁS ÖSSZETÉTELÉRE, VALAMINT ÚJRAFELHASZNÁLHATÓ ÉS ÚJRAHASZNOSÍTHATÓ (IDEÉRTVE AZ ÚJRAFELDOLGOZHATÓ) JELLEGÉRE VONATKOZÓ LÉNYEGI KÖVETELMÉNYEK**1. A csomagolás gyártására és összetételére vonatkozó követelmények**

- A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a csomagolás térfogata és tömege arra a minimálisan elégséges mennyiségre korlátozódjék, amely fenntartja a csomagolt termék és a fogyasztó számára a biztonságosság, a higiénia és az elfogadhatóság szükséges szintjét.

▼M7

- A csomagolást úgy kell megtervezni, előállítani és forgalmazni, hogy lehetővé tegyék annak a hulladékhierarchiával összhangban történő újrahasználatát vagy hasznosítását, beleértve az újrafeldolgozást, és minimumra csökkentsék annak a környezetre gyakorolt hatását, amikor a csomagolási hulladékok vagy a csomagolási hulladékgyártási műveletek anyagmaradékát ártalmatlanítják.

▼B

- A csomagolást úgy kell előállítani, hogy minimumra csökkentsék az ártalmas és veszélyes anyagok jelenlétét bármilyen csomagolási összetevő vagy csomagolóanyag alkotóelemei között, tekintettel azoknak a levegőbe kibocsátott anyagban, a salakban vagy a csurgalékvízben való jelenlétére, amikor a csomagolást vagy a gyártási műveletekből származó anyagmaradékokat vagy a csomagolási hulladékot elégetik vagy hulladék-lerakóhelyen ártalmatlanítják.

2. A csomagolás újrahasználatos jellegére vonatkozó követelmények

Az alábbi követelményeket egyidejűleg kell kielégíteni:

- a csomagolás fizikai tulajdonságainak és jellemzőinek lehetővé kell tenniük több fordulót vagy visszatérést a felhasználás rendes körülményei között előre látható feltételek mellett,
- az elhasznált csomagolás feldolgozásánál lehetőséget kell biztosítani a munkát végzők egészségügyi és biztonsági követelményeinek betartására,
- teljesíteniük kell az újrahasználatos csomagolásra vonatkozó sajátos követelményeket, amikor már a csomagolás nem használható fel, és ezáltal hulladékká válik.

3. A csomagolás hasznosítható jellegére vonatkozó követelmények**a) Az újrafeldolgozás útján hasznosítható csomagolás**

A csomagolást úgy kell előállítani, hogy a piacképes termékek gyártása során felhasznált anyagok bizonyos tömegszázalékának újrafeldolgozását lehetővé tegyék, a Közösség jelenlegi szabványaiával összhangban. E százalékos arány megállapítása a csomagolást alkotó anyagok fajtájától függően változhat.

b) Az energetikai hasznosítás útján hasznosítható csomagolás

Az energia visszanyerése céljából feldolgozott csomagolási hulladéknak rendelkeznie kell egy minimális alsó fűtőértékkel ahhoz, hogy lehetővé tegye az energetikai hasznosítás optimalizálását.

▼M7**c) A komposztálás formájában hasznosítható csomagolás**

A komposztálással feldolgozott csomagolási hulladéknak olyan biológiailag lebomló tulajdonsággal kell rendelkeznie, hogy az ne akadályozza az elkülönített begyűjtést és azt a komposztálási eljárást vagy tevékenységet, amelynek alávetik.

▼M7d) *Biológiailag lebomló csomagolás*

A biológiailag lebomló csomagolásnak olyan tulajdonsággal kell rendelkeznie, hogy képes legyen fizikai, kémiai, termikus vagy biológiai bomlásra úgy, hogy a kész komposzt végső soron szén-dioxiddá, biomasszává és vízzé bomoljon le. Az oxidatív úton lebomló műanyag csomagolás nem tekinthető biológiailag lebomlóknak.

*III. MELLÉKLET***ADATOK, AMELYEKET A TAGÁLLAMOKNAK FEL KELL TŰNTETNIÜK A CSOMAGOLÁSSAL ÉS CSOMAGOLÁSI HULLADÉKKAL KAPCSOLATOS ADATBÁZISAIBAN (AZ 1–4. TÁBLÁZAT SZERINT)**

1. Elsődleges, másodlagos és harmadlagos csomagolásnál:
 - a) az országon belül felhasznált (előállított + importált – exportált) csomagolás anyagkategóriánkénti mennyiségei (1. táblázat);
 - b) újrahasznált mennyiségek (2. táblázat).
2. A háztartási és háztartáson kívüli csomagolási hulladéknál:
 - a) az országon belül hasznosított és ártalmatlanított (előállított + importált – exportált), csomagolás anyagkategóriánkénti mennyiségei (3. táblázat);
 - b) hasznosított – ideértve az újrafeldolgozott – anyagkategóriánkénti mennyiségek (4. táblázat).

▼B

1. TÁBLÁZAT

A tagállam területén felhasznált (elsődleges, másodlagos és harmadlagos) csomagolás mennyisége (tonnában)

	Előállított	– Exportált	+ Importált	= Összesen
Üveg				
Műanyag				
Papír és karton (ideértve a társított anyagokat (kompozitok) is)				
▼<u>M7</u>				
Vasfém				
Alumínium				
▼<u>B</u>				
Fa				
Egyéb				
Összesen				

▼ B

2. TÁBLÁZAT

A nemzeti területen belül újrahasznált (elsődleges, másodlagos és harmadlagos) csomagolás mennyisége

	A ► <u>M7</u> Első alkalommal forgalomba hozott csomagolás (tonna) ◀	► <u>M7</u> Újrafelhasználható csomagolás ◀		► <u>M7</u> Újrafelhasználható fogyasztói csomagolás ◀	
		(tonna)	(százalék)	► <u>M7</u> tonna ◀	► <u>M7</u> százalék ◀
Üveg					
Műanyag					
Papír és karton (ideértve a társított anyagokat (kompozitok) is)					
▼ <u>M7</u>					
Vasfém					
Alumínium					
▼ <u>B</u>					
Fa					
Egyéb					
Összesen					

▼ **B**

3. TÁBLÁZAT

A tagállam területén a hasznosított és az ártalmatlanított csomagolási hulladék mennyisége (tonnában)

	A keletkezett hulladék	– Exportált hulladék	+ Importált hulladék	= Összesen
Háztartási hulladék				
Üvegsomagolás				
Műanyag csomagolás				
Papír és kartoncsomagolás				
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)				
▼ M7				
Vasfémcomagolás				
Alumínium-csomagolás				
▼ B				
Facsomagolás				
Összes háztartási csomagolási hulladék				
Háztartáson kívüli hulladék				
Üvegsomagolás				
Műanyag csomagolás				
Papír és kartoncsomagolás				
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)				
▼ M7				
Vasfémcomagolás				
Alumínium-csomagolás				
▼ B				
Facsomagolás				
Összes háztartáson kívüli csomagolási hulladék				

▼ **B**

4. TÁBLÁZAT

A tagállam területén újrafeldolgozott, illetve újrafeldolgozott csomagolási hulladék mennyisége

	Hasznosított és ártalmatlanított összes tömeg tonna	Újrafeldolgozott mennyiség		Hasznosított mennyiség	
		(tonna)	(százalék)	(tonna)	(százalék)
Háztartási hulladék					
Üvegcsomagolás					
Műanyag csomagolás					
Papír és kartoncsomagolás					
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)					
▼ M7					
Vasfémcomagolás					
Alumínium-csomagolás					
▼ B					
Facsomagolás					
Összes háztartási csomagolási hulladék					
Háztartáson kívüli hulladék					
Üvegcsomagolás					
Műanyag csomagolás					
Papír és kartoncsomagolás					
Társított karton csomagoló anyagok (karton kompozitok)					
▼ M7					
Vasfémcomagolás					
Alumínium-csomagolás					
▼ B					
Facsomagolás					
Összes háztartáson kívüli csomagolási hulladék					

▼ M7

IV. MELLÉKLET

A 6. CIKK (1A) BEKEZDÉSÉNEK D) PONTJA ALAPJÁN BENYÚJTANDÓ VÉGREHAJTÁSI TERV

A 6. cikk (1a) bekezdésének d) pontja alapján benyújtandó végrehajtási terv az alábbiakat tartalmazza:

1. a csomagolási hulladék újrafeldolgozására, hulladéklerakókban való elhelyezésére és egyéb kezelésére vonatkozó korábbi, jelenlegi és várható arányok, valamint a csomagolási hulladékot alkotó hulladékáramok értékelése;
2. az érvényben levő hulladékgazdálkodási tervek és hulladékmegelőzési programok végrehajtásának értékelése a 2008/98/EK irányelv 28. és 29. cikkének megfelelően;
3. azon okok, amelyek alapján a tagállam úgy ítéli meg, hogy valószínűleg nem tudja elérni a 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott vonatkozó célértékeket az említett rendelkezésben meghatározott határidőn belül, valamint az e célértékek eléréséhez szükséges határidő-hosszabbítás értékelése;
4. az ahhoz szükséges intézkedések, hogy a tagállamok által alkalmazandó, ezen irányelv 6. cikk (1) bekezdésének g) és i) pontjában meghatározott célértékeket elérjék a határidő-hosszabbítás során, ideértve a 2008/98/EK irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében és IVa. mellékletében meghatározott, a hulladékhierarchia alkalmazását ösztönző megfelelő gazdasági eszközöket és más intézkedéseket;
5. a 4. pontban meghatározott intézkedések végrehajtására vonatkozó ütemterv, a végrehajtásukért felelős szerv meghatározása, valamint a határidő-hosszabbítás esetén alkalmazandó célértékek eléréséhez való egyéni hozzájárulásuk értékelése;
6. a hulladékgazdálkodás finanszírozására vonatkozó információk a „szennyező fizet” elvvel összhangban;
7. adott esetben az adatminőség javítására irányuló intézkedések a hulladékgazdálkodási teljesítmény jobb tervezése és nyomon követése érdekében.